

عنوان مقاله:

آسیب شناسی پژوهش های انجام شده در ادب داستانی فارسی بر مبنای الگوی ولادیمیر پراپ

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 4، شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

خلاصه مقاله:

چکیده در دو دهه اخیر توجه به نظریه های ادبی و انطباق آن ها با متون ادب پارسی، شتاب بیشتری به خود گرفته است. یکی از این نظریات، نظریه ریخت شناسی ولادیمیر پراپ (۱۸۹۵-۱۹۷۰) است که تاکنون پایان نامه ها و مقالات علمی - پژوهشی زیادی بر اساس آن نوشته شده است. این مقاله، به بررسی بیست و یک مقاله علمی - پژوهشی چاپ شده در فاصله سال های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۳، به عنوان پربسامدترین سال های به کارگیری الگوی ولادیمیر پراپ در ایران، می پردازد. نتیجه بررسی ها نشان می دهد از مجموع این مقالات، تنها پنج مقاله در انطباق الگوی پراپ با متون ادب داستانی پارسی درست عمل کرده اند و در مابقی آن ها ناهمخوانی هایی با این الگو دیده می شود که نتایج به دست آمده را کم و بیش تحت تاثیر قرار داده است. این ناهمخوانی ها شامل مواردی چون در نظر گرفتن وضعیت آغازین به عنوان خویشکاری، اشتباه در تعیین خویشکاری ها، عدم توجه به ترکیب حرکت ها و اشتباه در تعیین حرکت های این متون است.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه ها: ریخت شناسی، ادب داستانی فارسی، ولادیمیر پراپ، وضعیت آغازین، خویشکاری، حرکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1743795>

